

46. Életutam

M. Siebald

M. Siebald

É - let - u - tam míg a föl - dőn já - rom, Bár ez út né - ha oly rö - gös
és oly ne - héz. É - gi cé - lom tán se - hol - sem lá - tom, Mé - gis
szí - vem - ből egy új dal hang - ja kél! **Refr.:** Ott fenn a menny - ben vár
vár a - rá, meg - lát - ha - tom!
az én ö - rök ha - zám, hol Krisz - tust majd meg - lát - ha - tom.
Vár - ja má, már, Őt i -
Szí - vem úgy vár - ja már e nagy ta - lál - ko - zást, hol mind - ö - rök - re
mád - ha - tom!
Őt i - mád - ha - tom!

2. Tudom, most már nem magamban járom,
Egy hű barát van, ki mindvégig mellettem áll.
Jézus Krisztus vérével megváltott,
Szívemből ez új dal ujjongva száll!
Refr.
3. Vár engem a béke, örök élet,
Mit ember nem gondolt el, és szem nem látott még.
Hálatelten felcsendül az ének,
Szóljon addig, míg lelkem hazatér!
Refr.